

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/231/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317207241
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2317207241.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová v právnej veci žalobkyne: O. X., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX/XX, U., zastúpená: JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanej: Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava, IČO: 35 805 731, zastúpený: AK De minimis, spol. s.r.o., Lovinského 22, Bratislava, IČO: 36 868 949, o zaplatenie 347,44 eura s príslušenstvom, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 10Csp/98/2017-25 zo dňa 10. apríla 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu I. inštancie sa m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd I. inštancie žalovanému uložil zložiť do úschovy na Okresnom súde Galanta peňažnú sumu vo výške 350 eur do 3 dní od doručenia uznesenia. Súd po právnej stránke uznesenie odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. b), § 329 ods. 1, prvá veta Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Skutkovo uznesenie odôvodnil tým, že v danom prípade žalobkyňa žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, na základe ktorého súd zaviazal žalovaného zložiť do súdnej úschovy finančnú čiastku vo výške 350 eur. Z predložených listinných dôkazov žalobkyňou súd zistil, že žalobkyňa so žalovaným uzavrela spotrebiteľskú zmluvu 6.9.2015. Spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podala žalobu o vydanie 347,44 eura titulom bezdôvodného obohatenia. Dôvodom pre podanie žaloby je absencia povinných náležitostí v predmetnej zmluve a prítomnosť ne-prijateľných zmluvných podmienok, čo by malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vyplývajúceho zo zmluvy, čo bude predmetom konania o vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe predložených listín súd zistil, že žalovaný prestal poskytovať pôžičky, pričom sám vyhlásil, že ukončuje svoju činnosť na slovenskom trhu. Napriek zaslanej predžalobnej výzve, žalobca odmieta vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na predložený listinný dôkaz zo 16.12.2016 je zrejmé, že žalovaný postupuje svoje pohľadávky voči dlžníkom na tretie osoby. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia musí proporcionálne vzhliadnuť na záujmy žalobkyne, ako aj na záujmy žalovaného tak, aby ho povinnosti vyplývajúce z neodkladného opatrenia negatívne nezasiahli. V danom prípade vystupujú na jednej strane práva žalobkyne, ktorá ako spotrebiteľ (slabšia strana v spore) sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 347,44 eura, t. j. sumy, ktorá nie je vysoká, ale s obavou, že bez nariadenia tohto opatrenia jej vzhľadom na ukončenú činnosť žalovaného, v prípade úspechu vo veci samej nebude vyplatená predmetná suma a exekúcia bude ohrozená. Na druhej strane pre žalovaného sa nemôže ísť o vysokú sumu, ktorú by mal vložiť do súdnej úschovy. Naopak v prípade, že vo veci samej bude úspešný, zložená suma mu bude vyplatená.

2. Proti uzneseniu súdu I. inštancie podal odvolanie žalovaný, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), f), g) a h) CSP. Uviedol, že návrh je v celom rozsahu neurčitý, nezrozumiteľný a nevykonateľný. Nariadené neodkladné opatrenie v odôvodnení obsahuje slová: „v prípade úspechu vo veci samej

nebude vyplatená predmetná suma a exekúcia bude ohrozená". Žalovaný si však nevie predstaviť akého konkrétneho budúceho výkonu a akého konkrétneho rozhodnutia sa má táto úschova týkať. Napokon ani nevie, či má ísť o súdne alebo administratívne rozhodnutie. Nariadené neodkladné opatrenie je tiež nevykonateľné aj z toho dôvodu, že neurčuje akým spôsobom má žalovaný zložiť peniaze do súdnej úschovy v tak krátkom čase. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa dôsledne aplikuje dispozičný princíp, z ktorého vyplýva aj zásada iudex ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán). Súd I. inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, teda bol naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP. Uvedené porušenie je dané v kontexte s tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia na tom právnom základe, že údajne v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 612720475 uzavretej medzi stranami zo dňa 6.9.2015 chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v návrhu navrhoval, aby okresný súd nariadil žalovanému neodkladné opatrenie, aby pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu ku žalobcovi zložil do úschovy peňažnú sumu 350 eur. Napadnuté rozhodnutie je arbitrálne, pretože okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec neuviedol, z akého predbežne zisteného skutkového stavu veci vychádzal, ani ako právne posúdil splnenie základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Okresný súd predovšetkým vôbec neodôvodnil akými úvahami bol vedený pri posúdení náležitostí žalobcom podaného návrhu podľa § 326 ods. 1 CSP, ani ako právne posúdil splnenie podmienky podľa § 324 ods. 3 CSP. Poukázal tiež na uznesenie NS SR, sp. zn. 2Cdo/238/2008 zo dňa 30.11.2009. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nie je presvedčivé, je nelogické pre verejnosť vrátane žalovaného, evidentne neprijateľné a nespravodlivé. Žalovaný popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu. Zároveň poukázal aj na nález ÚS SR sp. zn. I ÚS 243/2007-25 zo dňa 19. júna 2008. Je otáznne, ako mohol okresný súd dospieť k akýmkoľvek nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vo formulárových návrhoch právneho zástupcu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia celkom absentujú pripojené listiny, ktorými by sa preukazovali takéto tvrdenia. Pokiaľ žalobca v návrhu uvedie len svoje skutkové tvrdenie o údajnej obave, že exekúcia vo veci samej bude ohrozená, nemôže okresný súd bez ďalšieho uveriť takémuto ničím nepreukázanému tvrdeniu. Žalovaný takéto skutkové tvrdenie žalobcu pritom popiera pre jeho nepravdivosť. Ďalej uviedol, že nemôže byť daná obava, že by dokonca takéto prípadná exekúcia mohla byť ohrozená, nakoľko žalovaný je dcérskou spoločnosťou britskej spoločnosti International Personal Finance Investments Limited pôsobiacou v 13-tich štátoch, riadiacou sa nadštandardnými etickými kódexmi, ktorá svoju históriu odvodzuje ešte z roku 1880. Pre žalovaného je preto zachovanie dobrej povesti prioritné. Žalovaný neukončil svoju podnikateľskú činnosť na území Slovenskej republiky, pričom v predmete podnikania má viacero činností. Pokiaľ ide o jednu zo zapísaných činností, a to činnosť poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov, na výkon tejto činnosti má žalovaný naďalej povolenie udelené Národnou bankou Slovenska. V nadväznosti na posledné zmeny legislatívy v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov sa žalovaný rozhodol dočasne z opatrnosti neuzatvárať nové zmluvy o spotrebiteľských úveroch. K zrušeniu žalovaného by mohlo platne dôjsť iba s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska udeleným podľa § 20d ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nie je zrušený a ani o udelenie predchádzajúceho súhlasu s jeho zrušením nikdy ani len nepožiadala Národnú banku Slovenska. Žalobcovi by sa v rámci likvidácie žalovaného (keby vôbec došlo v budúcnosti k zrušeniu žalovaného) muselo poskytnúť zodpovedajúce zabezpečenie. Podľa § 75 ods. 3 a 4 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, spoločníkom žalovaného nemožno poskytnúť plnenie z dôvodov ich nároku na podiel na likvidačnom zostatku skôr, než sú uspokojené nároky všetkých známych veriteľov žalovaného, pričom ak je pohľadávka sporná, môže sa rozdeliť likvidačný zostatok, len ak sa veriteľovi poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Žalobca sám uvádza niektoré časti majetku žalovaného, pričom žalovaný má pritom aj iný majetok ako tvrdí žalobca. Ak žalobca sám uvádza niektoré zložky majetku žalovaného, ktoré sú značné, potom je to v rozpore s jeho údajnou obavou, že by jeho prípadná exekúcia mohla byť ohrozená. Žalovaný si všetky svoje prípadné záväzky plní v lehote ich splatnosti, pričom ide o záväzky z bežnej podnikateľskej činnosti žalovaného. Žalobca svoju obavu odôvodňuje celkom nespôsobilým argumentom, a to údajným postupovaním pohľadávok žalovaného voči svojim klientom na iné subjekty. Žalovaný v rámci svojej bežnej podnikateľskej činnosti postupuje aj niektoré svoje inak nevyhnutelné pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávok je osobitne prísne regulované aj v § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný pritom postupuje v súlade s príslušnými právnymi predpismi a vždy iba tak, aby tým zvýšil hodnotu svojho majetku. Takýmto postupom si zabezpečí dostatok likvidných prostriedkov aj z takých pohľadávok voči svojim klientom, ktoré sú inak prakticky nevyhnutelné. Teda za odplatu za postúpenie

pohľadávok reálne zvýši hodnotu svojho majetku, nie zníži ako sa mylne domnieva žalobca. Je dôležité, že právny zástupca žalobcu podáva voči žalovanému veľké množstvo návrhov na nariadenie neodkladných opatrení, pričom v doposiaľ už rozhodnutých sporoch vo veci samej jeho klienti boli neúspešní. Je potrebné tiež podotknúť, že v mnohých prípadoch klienti právneho zástupcu žalobcu požadujú vrátiť také finančné prostriedky, ktoré sami nikdy žalovanému nezaplatili, a to len preto, že sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov a tak takpovediac „skúšajú“. Pred nariadením neodkladného opatrenia bol okresný súd povinný právne posúdiť, predovšetkým či sú kumulatívne splnené podmienky, a to je z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia hodnoverne osvedčená existencia bezdôvodného obohatenia, ktorého sa žalobca domáha žalobou vo veci samej; či je odôvodnená potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie; či možno uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca; či neobmedzia právne účinky neodkladného opatrenia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Uvedené podmienky splnené nie sú. Neodkladné opatrenie obmedzuje žalovaného ne-prímeraným spôsobom nielen preto, že žaloba vo veci samej podaná žalobcom bude ako ostatné obdobné formulárové žaloby zaiste neúspešná, ale predovšetkým preto, že ide o hromadné podanie formulárového typu používané právnym zástupcom žalobcu opakovane neúspešne. Tiež je potrebné posúdiť či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 324 ods. 3 CSP, táto podmienka splnená nie je. Pokiaľ by aj ostatné vyššie uvedené podmienky boli splnené, čo nie sú, keďže samotný žalobca uvádza majetok, ktorý má žalovaný, bolo by možné daný účel potom dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Je vo svojej podstate nemožné, aby okresný súd mal hodnoverne preukázaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže samotná žaloba sa týka jednak nároku, ktorého základná existencia nie je osvedčená bez pochyb a žalobca nepreukázal okresnému súdu dokonca ani len to, či žalobca vôbec zaplatil žalovanému sumu, ktorú teraz požaduje vrátiť. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odkazuje na zdôvodnenie nedostatkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá má podľa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia obsahovať aj neprijateľné zmluvné podmienky. S týmto názorom okresného súdu sa žalovaný nemôže v žiadnom prípade stotožniť, keďže je v rozpore so skutkovým stavom a súčasne sú takéto ničím nedoložené závery okresného súdu arbitrárne, bez reálneho podkladu. Všetky adhézne zmluvy žalovaného obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti, sú plne v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, čím je tiež vylúčené, že by sa žalovaný mohol akokoľvek bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu a zároveň neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Okresný súd nepochybne nesprávne právne posúdil aj údajnú vadnosť právnych úkonov a to aj preto, že si bez ďalšieho osvojil jednostranné tvrdenie žalobcu o ich údajnej vadnosti, hoci okresný súd ani len z príslušného spisu nepozná obsah týchto zmlúv, nakoľko žaloba sa týka úplne inej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako samotný návrh. Záver žalovaného o platnosti a súlade ním uzatváraných zmlúv s právnym poriadkom Slovenskej republiky je ustálené judikovaný všeobecnými súdmi SR, vrátane najnovších rozsudkov z prelomu rokov 2016/2017 vo veciach vedených či už na OS Veľký Krtíš pod sp. zn. 10Csp/47/2016, sp. zn. 12Csp/286/2016, sp. zn. 10Csp/62/2016, OS Zvolen pod sp. zn. 12C/98/2016 alebo na KS v Trenčíne pod sp. zn. 17CO/339/2015, na OS Poprad pod sp. zn. 20Csp/75/2016, či sp. zn. 20Csp/74/2016 alebo na OS Košice II. pod sp. zn. 41Csp/72/2016. Správnosť týchto záverov potvrdzuje aj tá skutočnosť, že Národná banka Slovenska, na základe zákona č. 35/2015 Z. z., vydala žalovanému ako prvému subjektu na slovenskom trhu dňa 28.8.2015 povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a to na základe mi-moriadne dôkladného rozboru zmlúv, ako aj všetkých procesov žalovaného pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Žalovaný je toho názoru, že okresný súd v tomto prípade nesprávne posúdil splnenie podmienky, že by bola daná obava z ohrozenia exekúcie a nielen preto, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale aj preto, že nesprávne práve posúdil zákonnú reguláciu, ktorá je voči žalovanému natoľko prísna, že neexistuje ani hypoteticky možnosť pre prípad, že ak by aj žalobca bol úspešný vo veci samej, že by došlo k ohrozeniu následnej exekúcie. Na záver žalovaný zdôraznil, že okresný súd porušil právo žalovaného na spravodlivý proces tým, že napadnuté rozhodnutie odôvodnil arbitrárne. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, eventuálne, aby napadnuté uznesenie súdu I. inštancie zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že skutočnosť, že žalovaný je dcérskou spoločnosťou zahraničného subjektu je pre posúdenie tejto veci absolútne irelevantné, keďže ide o dva samostatné podnikateľské subjekty, pričom spoločník spoločnosti zodpovedá za záväzky spoločnosti len do výšky nesplateného vkladu na základnom imaní. To, že žalovaný má v predmete podnikania zapísané aj iné činnosti je opäť pre posúdenie tejto veci

úplne bezvýznamné. Žalovaného hlavným predmetom činnosti je poskytovanie pôžičiek, týmto jediným druhom pod-nikateľskej činnosti sa vyznačuje celá jeho činnosť a z tejto podnikateľskej činnosti dosahuje takmer všetky svoje príjmy. Poukázal tiež aj na samostatnú výročnú správu žalovaného. Rovnako existencia povolenia Národnej banky Slovenska nemá absolútne žiadny vplyv na to, že žalovaný reálne prestal poskytovať pôžičky, poukázal aj na vyhlásenie umiestnené na oficiálnej webovej stránke žalovaného a aj na niektoré časti výročnej správy žalovaného za rok 2016. Argument o tom, že k zrušeniu žalovaného by malo prísť iba so súhlasom Národnej banky Slovenska je zmätočný a nie je zrejmé, čo sa tým žalovaný vôbec pokúša preukázať. Ak by žalobca pristúpil na takúto formu argumentácie, potom nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné nikdy, ak je na zrušenie právnickej osoby potrebný súhlas štátneho orgánu, čo sa však vzťahuje na všetky právnické osoby. Opäť zavádzajúci argument žalovaného je o tom, že žalobcovi by sa muselo podľa Obchodného zákonníka poskytnúť zabezpečenie pri likvidácii. Už len zo samotných princípov fungovania obchodných spoločností je zrejmé, že situácia, na ktorú odkazuje žalovaný pri subjekte aj len so základnými právnymi znalosťami pravdepodobne ani nikdy nenastala. Žalovaný sa pokúša poukázať na argument žalobkyne o značnom majetku žalovaného, zároveň ale účelovo opomína skutočnosť, že tento majetok je tvorený finančnými prostriedkami žalovaného a pohľadávkami voči jeho klientom. Z výročnej správy spoločnosti Provident Financial, s.r.o. za rok 2016 vyplýva, že vlastné imanie žalovaného je na úrovni -16.205.010 eur, rovnako poukazuje na údaj neuhradená strata minulých rokov s hodnotou -44.884.893 eur. Postúpením pohľadávok vo vlastníctve žalovaného sa pravdepodobne ani nie je potrebné bližšie vyjadrovať, žalovaný sa pokúša odôvodniť hromadné postupovanie pohľadávok tým, že by malo ísť dokonca o zhodnocovanie jeho majetku a to všetko v spojení so zrušením sietí pobočiek, obchodných zástupcov, oznámením o ukončení poskytovania úverov v rovnakom období. Žalovaný ďalej v odvolaní argumentuje tým, že právny zástupca žalobcu podal niekoľko ďalších obdobných podaní pri zastúpení iných klientov. Uvedené vyhlásenie je pravdivé a zodpovedá tomu, že pri všetkých týchto osobách je rovnako daná potreba úpravy pomerov, keďže všetkých týchto osôb sa bezprostredne týka ukončovanie podnikania a zbavovanie sa majetku. Žalovaný opäť vo svojom odvolaní priamo klame, keď uvádza, že všetky tieto návrhy boli zo strany súdov zamietnuté, keďže rôzne súdy sa s touto vecou vysporiadali zhodne, ako okresný súd v tejto veci a nariadili proti žalovanému neodkladné opatrenia. Poukázal na Okresný súd Lučenec sp. zn. 14Csp/3/2017, Okresný súd Bratislava 4 sp. zn. 40Csp/42/2017, Okresný súd Trnava sp. zn. 16Csp/70/2017, Okresný súd Trebišov sp. zn. 12Csp/84/2017, Okresný súd Michalovce sp. zn. 24Csp/78/2017, Okresný súd Senica sp. zn. 9Csp/35/2017. Rovnako tiež v iných prípadoch, keď boli klienti žalovaného zastúpení inými právnymi zástupcami prišlo zo strany súdov opakovane v množstve prípadov k vydaniu neodkladných opatrení, keďže súdy jednoznačne posudzujú potrebu ich vydania ako dôvodnú. Žalovaný namieta to, že vydaním neodkladného opatrenia súd prejedlikoval vec bez vyjadrenia protistrany. K uvedenému je možné dodať, že pred vydaním neodkladného opatrenia súd posudzuje argumenty a dôkazy predložené navrhovateľom a posudzuje ich dôvodnosť. Žalovaný má následne v zmysle procesného predpisu možnosť takéto rozhodnutie napadnúť, teda postup okresného súdu bol správny. K nesprávnemu právnemu posúdeniu uviedol, že existencia pohľadávky žalobcu, ktorá má byť zabezpečená neodkladným opatrením bola jednoznačne splnená. Žalobca sa tejto pohľadávky domáha aj v rámci samostatného súdneho konania, pričom niektoré z dôvodov uviedol žalobca aj priamo do návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri posúdení dôvodnosti hlavného nároku pritom nie je potrebné dospieť zo strany súdu k absolútnemu presvedčeniu o jeho existencii, ale je postačujúce preukázanie hodnovernosti, čo v tomto prípade bez pochyb splnené bolo. K dôvodnosti neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie poukázal na konanie samotného žalovaného, a to vyhlásenie o ukončení podnikania, znižovanie majetku, dosiahnutie hospodárskej straty, zrušenie siete pobočiek, siete obchodných zástupcov, hromadný predaj majetku žalovaného. Možnosti dosiahnutia ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia sa žalovaný opäť vyjadril len slovami, táto podmienka splnená nebola, teda ide len o ničím nepodložený všeobecný argument bez významu pre rozhodnutie vo veci. K obmedzeniu neprímeraným spôsobom sa žalovaný opäť vyjadruje všeobecne zmätočne a výslovne klamlivo. Žalovaný žiadnym spôsobom nezodôvodňuje, prečo by malo byť neodkladné opatrenie neprímerané a naopak argumentácia smeruje len k odkazovaniu na iné prípady a klamlivým tvrdeniam, že všetky tieto konania skončili zamietnutím neodkladného opatrenia. Pri podmienke, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením nasleduje opäť len všeobecný argument, že podmienka splnená nie je. Žalovaný pritom veľmi dobre vie, a súd pravdepodobne dospeje pri posúdení tejto veci k rovnakému záveru, že v tomto prípade nastala práve taká situácia, že je dôvodné nariadenie neodkladného opatrenia. Ako bolo uvedené už vyššie, žalovaný nemá žiadny majetok, na ktorý by mohla žalobkyňa efektívne zriadiť záložné právo a v dôsledku ktorého by bol sledovaný účel dosiahnutý. V prípade, ak by sa súd vyhol povinnosti zabezpečiť úpravu pomerov účastníkov konania jednoducho tým,

že odkáže na ustanovenie o prednosti zabezpečovacieho opatrenia, práve v tomto prípade by išlo o arbitrárnosť a nesprávnosť postupu zo strany súdu. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil dôvodnosť vydania práve neodkladného opatrenia, keďže práve a len takýto prostriedok je vzhľadom na okolnosti tejto veci možné vôbec zo strany žalobcu využiť. Ak by pripustil opačný výklad, potom by súd prakticky znemožnil žalobcovi domáhať sa ochrany svojho nároku predbežným spôsobom, a to jednoducho len s použitím odkazu na formálnu, avšak nerealizovateľnú možnosť iného riešenia. Žalobcovi by tak zostala len formálna zákonná možnosť požadovať vydanie zabezpečovacieho opatrenia, avšak bez akejkoľvek šance na reálny úspech. K existencii bezdôvodného obohatenia, k neprijateľným podmienkam a k bezvadnosti zmlúv uzatváraných žalovaným, žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný spochybňuje existenciu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia tvrdením, že jeho zmluvy obsahujú všetky náležitosti a sú v súlade s právnym poriadkom. K uvedenému sa vyjadrovala žalobkyňa už vyššie v tomto podaní, pričom má za to, že bola dostatočne preukázaná hodnovernosť nároku uplatneného žalobkyňou a v tomto smere odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016. Žalovaný do svojho podania vybral súdne spory, kde súdy jeho nárok uznali. Žalobkyňa považuje za potrebné v krátkosti uviesť aj praktiky žalovaného, v ktorých v prípade neúspechu opakovane v minulosti docielil dohodu s druhou stranou, aby sa tak vyhol vydaniu právoplatného rozhodnutia. Žalovaný takýmto spôsobom dokázal relatívne dlhú dobu udržiavať argumentáciu, že proti nemu neexistujú súdne rozhodnutia. V posledných mesiacoch/rokoch však žalovanému začínajú niektoré prípady „unikat“ odhliadnuc od rozhodnutí slovenských súdov, dokonca aj na úrovni Európskej komisie. Európska komisia vo veci Zdeněk Sobotka proti Provident Financial pod číslom C-372/14 zaujala jasné stanovisko ku skutočnosti, že rôzne doplnkové služby týkajúce sa spotrebiteľských úverov (v tomto prípade zmluva o poskytnutí služby Comfort) majú byť súčasťou celkových nákladov, a tým aj zarátané do RPMN. Takýmto spôsobom však žalovaný nepostupuje a je si toho veľmi dobre vedomý. V prípade žalovaného je zrejmé, že jeho zmluvy sú v priamom rozpore s právnou úpravou, pričom žalovaný sa zložitými právnymi konštrukciami snaží od tejto skutočnosti odvieť pozornosť. Je vždy jasné, že žalovaný poskytuje úvery svojim klientom za neprímeraných podmienok, a stalo sa tak, aj v prípade tejto veci, kde celková odplata, ktorú žalovaný na základe zmluvy požadoval zaplatiť od žalobkyne predstavovala neuveriteľných 57%. O to viac by sa uvedená zvýšená ochrana mala uplatniť v prípade, keď konanie podnikateľského subjektu je zreteľne a nepopierateľne v rozpore s právnou úpravou, ako tomu je v prípade konania žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd neodkladného opatrenie ponechal v platnosti a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalovaný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán použité v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci neodkladné opatrenie, ktorým by malo byť uložené žalovanému zložiť istinu 350 eur do úschovy súdu za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne v exekúcii, ktorej sa domáha v konaní vo veci samej.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. b) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

9. Neodkladné opatrenie má v danom prípade slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv žalobkyne a je možné ho nariadiť len v prípade, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd môže neodkladné opatrenie nariadiť pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho

nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde I. inštancie je vedené konanie vo veci samej, ktorým sa žalobkyňa domáha zaplatenia sumy 347,44 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 347,44 eura od 30.11.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uvedený nárok si uplatňuje titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OZ a ktorý má byť preplatkom pri plnení žalobkyne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612720475 uzatvorenej dňa 06.09.2015, pretože žalobkyňa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí zmluvy.

11. Žalobkyňa odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia ohrozením exekúcie, pretože žalovaný sa zbavuje majetku a žalobkyni hrozí, že v prípade, ak jej žalobe vo veci samej súd vyhovie, nebude v exekúcii úspešná.

12. Žalobkyňa síce osvedčila existenciu úverového vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, avšak podľa názoru odvolacieho súdu nebol naplnený predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to konkrétne nevyhnutnosť neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu a dôvodnosť obavy žalobkyne, že v prípade úspechu žalobkyne vo veci samej bude exekúcia ohrozená, preto sa odvolací súd nestotožňuje so závermi súdu I. inštancie, že bolo potrebné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Ako už súd hore uviedol, neodkladné opatrenie je možné nariadiť v prípade potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo obavy z ohrozenia budúcej exekúcie. Tvrdenia žalobkyne, ktorými odôvodňovala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, že žalovaný končí svoju podnikateľskú činnosť na slovenskom trhu, postupuje svoje pohľadávky voči dlžníkom a zbavuje sa svojho majetku, majetok žalovaného tvoria len pohľadávky voči tretím osobám, má množstvo splatných pohľadávok, ktoré odmieta uhrádzať, nemá dostatok majetku, naopak má množstvo nesplatených dlhov, žalobkyňa osvedčuje informáciami na rôznych internetových stránkach vrátane internetovej stránky žalovaného. Žalobkyňa zároveň poukazuje na rozhodnutia iných súdov v podobných veciach, v ktorých súdy návrhu žalobcov vyhovel. Žalovaný tvrdí presný opak, že s podnikaním nekončí, postupovanie pohľadávok neznamená zbavovanie sa majetku ale jeho zhodnocovanie, žalovaný má dostatok majetku, zároveň svoje tvrdenia osvedčuje. Žalovaný popiera nárok žalobkyne vo veci samej, tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala, že mu nezaplatila sumu, ktorú žiada vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia, poukazuje na rozhodnutia súdov, ktoré v podobných veciach návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia zamietli a pripája rozsudky súdov vo veci samej, v ktorých boli podobné žaloby zamietnuté.

13. V takejto dôkaznej situácii (keď žalovaný všetky tvrdenia žalobkyne poprel, vyargumentoval a osvedčil svoje tvrdenia), nebolo možné návrhu žalobkyne vyhovieť. Nemožno považovať za osvedčené, že žalovaný reálne vykonáva úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty svojho majetku a že prestáva vykonávať podnikateľskú činnosť. Postupovanie pohľadávok nemožno považovať vo všeobecnosti za konanie smerujúce k znižovaniu majetku. Žalobkyňa do spisu založila oznámenie o postúpení pohľadávok žalobcu (č. I. 21), ale so začiatkami podstatnými údajmi (za akú sumu predal akú výšku pohľadávky), t. j. nie je možné objektívne vyhodnotiť konanie žalobcu v súlade s názorom žalobkyne. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu ide o odbornú otázku výlučne eko-nomického charakteru a bolo by vhodné, ak by bola podložená odborným posudkom s prihliadnutím ku všetkým relevantným veličinám majúcim vplyv na posúdenie, či postupovanie pohľadávok v konkrétnom prípade je, alebo nie je konaním smerujúcim k zmenšovaniu majetku osoby, ktorá pohľadávky postupuje, pretože aj argumenty žalovaného, že nejde o konanie s následkom zmenšovania majetku žalovaného sú logické. Z predložených listinných dôkazov žalobkyne (článkov a informácií na internete) nevyplýva, že by žalovaný mienil ukončiť podnikanie na Slovensku, ale vyplýva, že prestal poskytovať nové úvery. Z informácií v obchodnom registri je tiež možné zistiť, že žalovaný má v obchodnom registri zapísaných viacero predmetov podnikania, okrem poskytovania úverov. Informácie v článkoch a vyjadreniach žalovaného sú navyše viac ako rok staré, sú z obdobia februára 2016, čo znamená, že nemôže navyše existovať naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi.

14. S prihliadnutím k vyššie uvedenej argumentácii odvolací súd napadnuté uznesenie s použitím § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

16. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).